

mende, nemlig at også de nye solopgangsindustrier, som de er blevet kaldt, f.eks. bølgeenergi og solenergi, vil blomstre op.

Jeg vil endda sige, at jeg tror, de vil blomstre op, selv om et flertal her i Folketinget gør alt, hvad det kan, for at holde dem nede. Jeg tror faktisk, at den nye teknologi er så stærk, og at den folkelige entusiasme omkring projekterne er så stærk, at selv med modstand fra de borgerlige partier her i Folketinget vil de sandsynligvis alligevel blomstre op, men det ville da være bedre, hvis et enigt Folketing kunne være med til at opmuntre til det. Det ville give en vældig begejstring ude i befolkningen for et nationalt projekt, som kunne være med til at gøre Danmark til et fremtidsikkert samfund. Det vil flertallet her i Folketinget ikke være med til, men jeg tror det kommer alligevel.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med at gøre et par bemærkninger til hr. Keld Albrechtsen, og jeg synes, jeg først vil kvittere for, at hr. Keld Albrechtsen vil støtte den vedtagelse, der er fremsat af regeringspartierne.

Det andet, jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, er, at jeg tror i hvert fald, hr. Keld Albrechtsen er særdeles tilfreds med, at nu er regeringens udgangspunkt kendt. Hvis jeg husker tilbage – og det gør jeg – fra de debatter, vi har haft tidligere, har hr. Keld Albrechtsen altid sagt, at hans problem var 1990-tallet, for det korrigerede osv. brød han sig ikke om. Derfor er jeg sikker på, at han er meget glad for, at med den nye regering, der er kommet, er tallet i hvert fald fuldstændig klokkeklart.

Nogle har diskuteret lidt om kvoter og om Joint Implementation og Clean Development Mechanism, og hvad vi skal bruge. Jeg vil godt om et øjeblik bruge lidt tid på at sige lidt om de ting, men lad mig først sige, at jeg er sådan set meget enig i det synspunkt, som jeg faktisk tror det var hr. Keld Albrechtsen som fremførte: enten er man for de mekanismer, eller også er man det ikke, altså et enten-eller. Jeg mener, at det er sandt, og sådan oplever jeg det også.

Diskussionen om, hvorvidt man på en eller anden måde kan finde ud af, hvilke kvoter der nu er de rigtige, bliver en diskussion om ord. Enten er man for kvotemarkedet, eller også er man det ikke. Når nogle forsøger at sige, at det er nogle millioner ton på den ene måde og andre millioner ton på den anden måde, vil jeg derfor ikke gerne tages til indtægt for, at jeg senere skal kunne efterleve noget ved at påvise, at det er re-

duceret på nøjagtig den måde, når vi taler om det ene antal millioner ton, og nøjagtig på en anden måde, når vi taler om det andet antal millioner ton. Vi er nok nødt til at sige, at det vil flyde meget ind i hinanden.

Det er klart, at regeringen og Danmark er kommet i den situation, at vi har skullet reducere med 21 pct. i forhold til det ukorrigerede 1990-basisår. Det betyder selvfølgelig, at vi har en opgave, der er 5 mio. t større. Når vi har det, er det også klart, at oven i at vi altid skal tænke os godt om, så skal vi tænke os endnu bedre om, fordi vi skal sikre, at vi får mest miljø for penge, og at vi får den reduktion i CO₂, som er den bedst opnåelige og også den billigst opnåelige. Sådan vil vi få de to ting til at spille sammen.

Kl. 18.30

I den forbindelse skal jeg svare på fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål: Vil ministeren være indstillet på at komme med et oplæg noget før? Jeg er nødt til at sige, at sådan som jeg oplever det, vil man ikke kunne gøre det. Men jeg vil godt sige, at vi vil gøre alt, hvad vi kan for at blive færdige så hurtigt som muligt. Men jeg tør ikke at sætte en tidligere dato på.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen kom faktisk med en stribe synspunkter til regeringen, da hun var heroppe, og det er lidt ærgerligt, at fru Elsebeth Gerner Nielsen så ikke er i salen, for det ville jeg sådan set godt have svaret på. Både med hensyn til Global Deal og Johannesburgsituationen og borgere, der ved bedst, og eksperter osv., men det må vi så tage en anden gang.

Jeg vil blot sige, at det er nogle meget vigtige synspunkter, som regeringen gerne havde svaret på, netop fordi vi har fremlagt en bæredygtighedsstrategi, hvor både strategien og indholdet virkelig kunne være emner for en god debat. Det kunne vi godt have brugt lidt tid på, men det kan vi gøre ved en anden lejlighed.

Lad mig vende tilbage til spørgsmålet om regeringen og om, hvorvidt vi vil anvende mekanismerne. Som jeg sagde tidligere, er det regeringens klare overbevisning, at de internationale mekanismer kan og skal give et vigtigt bidrag til, at 21-pct.s-målsætningen efterleves, og at det sker på en omkostningseffektiv måde.

I bemærkningerne til ratifikationsforslaget, som vi senere skal behandle, fremgår det desuden, at den samlede pris i omegnen af 50-100 kr. pr. t CO₂-ækvivalent på det internationale emissionsmarked på nuværende tidspunkt anses for at være et realistisk skøn, og at der for in-